

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1945/2500

อัยการกรมอัยการโจทก์ พลตำรวจสมัครบุญมี อุดมรุ่งเรืองจำเลย กฎหมายลักษณะอาญา ม. 55, ม. 249, ม. 256
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 55, กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 249,
กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 256

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยกับผู้เสียหายต่างรักใคร่กับหญิงคนรักคนๆ เดียวกันคนรักถูกผู้ปกครองต่อว่าเสียใจจึงขึ้นบน
ห้อง จำเลยตามขึ้นไป ผู้เสียหายตามขึ้นไปภายหลัง ถามจำเลยว่ามีงมาใหญ่โตที่นี่หรือ จำเลย
ยกมือไหว้วามืออะไรสั่งสอนผมผมนับถือพี่พงษ์(ผู้เสียหาย)แล้วจำเลยกับผู้เสียหายใช้มือผลัดกัน
ไปมา คนรักหนีเข้าห้อง จำเลยวิ่งหนีไปอีกห้องติดๆกัน ผู้เสียหายตามเข้าไปกอดคนรักและพูดว่า"พี่
อยู่ทั้งคนไม่ต้องกลัว" ทันใดจำเลยอยู่หน้าประตูห้องคนรักก็ยิงผู้เสียหาย ดังนี้การกระทำของ
ผู้เสียหายหาใช่เป็นการข่มเหงไม่ และไม่ใช่เป็นการชวนวิวาทเพราะเมื่อจำเลยหนีเข้าไปในห้องอีก
ห้องหนึ่ง ผู้เสียหายไม่ได้ติดตามเข้าไปหรือพูดอะไรกับจำเลยอีก ผู้เสียหายพูดว่าจำเลยในฐานะ
เป็นผู้ใหญ่กว่า การผลัดกันไปมานั้นก็ไม่หมายความว่าผู้เสียหายผลัดจำเลยเป็นการชวนทำร้าย
อาวุธปืนเป็นของร้ายแรง แผลที่จำเลยยังก็อยู่ใกล้อวัยวะสำคัญของร่างกาย จำเลยยังใน
ระยะใกล้ๆ 1 วาเศษ อย่างน้อย 2 นิ้ว และยิ่งเพราะความหึงหวงที่ผู้เสียหายกอดหญิงที่ตนรักใคร่
จึงส่อให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาฆ่าตาม มาตรา 249 ไม่ใช่ 256

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่าจำเลยใช้ปืนพกลูกโม้สมิทแอนเวสสันยัง ร.ท.สุรพงษ์ 3 นัดโดยเจตนาจะฆ่าให้ตาย แต่
กระสุนไม่ถูกที่สำคัญ ร.ท.สุรพงษ์ ได้รับบาดเจ็บสาหัสขอให้ลงโทษตามกฎหมายลักษณะอาญา
มาตรา 249, 256, 60 ฯลฯจำเลยต่อสู้ป้องกันตัวศาลชั้นต้นเห็นว่าจำเลยไม่ได้ยิงป้องกันตัวแต่เห็น
ว่าจำเลยกับร.ท.สุรพงษ์ไม่มีเรื่องโกรธเคืองกันมาก่อน จำเลยไม่มีเจตนาจะให้ถึงแก่ความตาย
เพราะขณะยังจำเลยอยู่ห่างเพียงวาเศษ ถ้าตั้งใจยิงให้ตายจำเลยอาจยิงถูกที่สำคัญพิพากษาว่า
จำเลยมีความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 256 วางโทษจำคุกจำเลย 4 ปี ฯลฯโจทก์
อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์เห็นว่าการกระทำและผลแห่งการกระทำของจำเลยแสดงถึงเจตนาได้ และฟัง
ว่าจำเลยเจตนาฆ่า พิพากษาลงโทษตาม มาตรา 249, 60 จำคุก 10 ปี ฯลฯจำเลยฎีกา ศาลฎีกาเห็น
ว่าข้อที่จำเลยอ้างว่ายิงผู้เสียหายเพราะถูกข่มเหง โดยจำเลยได้เสียกับนางสาวติระกาแล้ว
ผู้เสียหายได้ประนามจำเลยต่อหน้า น.ส.ติระกาว่า จำเลยใหญ่โตที่นี่หรือใช้มือผลัดจำเลยแต่
ได้ความว่าผู้เสียหายได้ตามจำเลยขึ้นไปภายหลัง ถามจำเลยว่ามีงมาใหญ่โตที่นี่หรือ จำเลยยกมือ
ไหว้วามืออะไรสั่งสอนผม ๆ นับถือพี่พงษ์ (ผู้เสียหาย) แล้วจำเลยกับผู้เสียหายใช้มือผลัดกันไปมา
น.ส.ติระกาหนีเข้าห้อง จำเลยวิ่งหนีไปอีกห้องหนึ่งติด ๆ กันผู้เสียหายเข้าตามไปกอด น.ส.ติระกา
และพูดว่า "พี่อยู่ทั้งคนไม่ต้องกลัว" ทันใดจำเลยอยู่หน้าประตูห้อง น.ส.ติระกาก็ยิงผู้เสียหาย
การกระทำของผู้เสียหายหาใช่เป็นการข่มเหงไม่และไม่ใช่เป็นการชวนวิวาทเพราะเมื่อจำเลยหนี
เข้าไปในห้องอีกห้องหนึ่ง ผู้เสียหายไม่ได้ติดตามเข้าไปหรือพูดอะไรกับจำเลยอีกผู้เสียหายพูดว่า
จำเลยในฐานะเป็นผู้ใหญ่กว่า การผลัดกันไปผลัดกันมาไม่หมายความว่า ผู้เสียหายผลัดจำเลย
เป็นการชวนทำร้ายอาวุธปืนเป็นอาวุธร้ายแรง แผลที่จำเลยยังก็อยู่ใกล้อวัยวะสำคัญของ

ร่างกาย จำเลยยิ่งในระยะใกล้ ๆ 1 วาเศษ อย่างน้อย 2 นิ้ว และยังเพราะความหึงหวงที่ผู้เสียหาย
กอดหญิงที่ตนรักใคร่ส่อให้เห็นว่าจำเลยมีเจตนาฆ่า พิพากษายืน

องค์คณะ

ปรีพจน์พจนพิสุทธิ์ · ประวัติ ปัตตพงศ์ · ศิลปสิทธิวินิจฉัย

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1945/2500>